

НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ
ДИРЕКЦИЯ „ОБЖАЛВАНЕ И ДАНЪЧНО-ОСИГУРИТЕЛНА ПРАКТИКА” СОФИЯ
1000 София, ул. „Аксаков” № 21, тел.: (02) 9859 3759, факс: (02) 9877046, ел.адрес: oui22_delov@ro22.nra.bg

Изх. №20-00-426

01.11. 2016 г.

чл. 46, ал. 1, т. 2-3 от ЗДДС

Фактическата обстановка, изложена в запитването е следната:

Дружеството е сключило договор за поръчителство, с който срещу възнаграждение, се е задължило за извърши доставка на услуга по поръчителство за дълг на ООД към трето лице.

Дългът е действителен и изискуем, не е обезпечен и не се ползва от привилегии.

Посредством сключения договор, кредиторът на ООД приема дружеството за солидарен длъжник, до размера на дълга вписан в договора за поръчителство.

В запитването е описано, че допълнително с анекс към договора за поръчителство е договорено /без да е приложено към преписката/, че в случай че дружеството не изплати чуждия дълг в срока и при договорените условия, договорът за поръчителство ще се счита за прекратен и дългът ще бъде изплатен от дружеството, а не от ООД, за което ще получи възнаграждение за услуга по договор за поръчителство от кредитора.

Във връзка с изложената фактическа обстановка са поставени следните въпроси:

1. Възмездната доставка на услуга по договор за поръчителство, предоставена от дружеството на кредитора, следва ли да се третира като освободена доставка по чл. 46 от ЗДДС?

2. Приложимо ли е изключението на чл. 46, ал. 1, т. 3 от ЗДДС в конкретния случай, като се приеме, че е налице доставка на услуга по събиране на дългове и факторинг?

Предвид изложената фактическа обстановка, въпросите и относимата към тях нормативна уредба, изразявам следното становище:

По първи въпрос:

Съгласно чл. 138 от **Закона за задълженията и договорите (ЗЗД)** с договор за поръчителство, поръчителят се задължава спрямо кредитора на друго лице да отговаря за изпълнение на неговото задължение. Поръчителство може да съществува само за

НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ
ДИРЕКЦИЯ „ОБЖАЛВАНЕ И ДАНЪЧНО-ОСИГУРИТЕЛНА ПРАКТИКА” СОФИЯ

действително задължение. Поръчителството е безвъзмездна сделка, т.е. по принцип няма насрещна престация от кредитора към поръчителя, но не е изключено да има клауза за възнаграждение, като в този случай поръчителството ще бъде възмездна доставка на услуга.

Съгласно чл. 46, ал. 1, т. 2 от ЗДДС освободена доставка е договарянето на гаранции и сделка с гаранции или ценни книжа, установяващи права върху парични вземания, както и управлението на гаранции от кредиторите.

Съгласно чл. 135, пар. 1, б. "в" от [Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност \(Директива 2006/112/ЕО\)](#) "Държавите-членки освобождават от данък върху добавената стойност договарянето или всякакви операции с кредитни гаранции или други обезпечения на парични средства и управлението на кредитни гаранции от лицето, което е отпуснало кредитите".

При тълкуване на чл. 46, ал. 1, т. 2 от ЗДДС във връзка с нормата от Директива 2006/112/ЕО, която транспонира и предвид характеристиката на поръчителството като способ за обезпечаване/гарантиране на вземания, следва да се приеме, че в обхвата на освобождаването, регламентирано с този член, следва да се считат включени всякакви обезпечения на парични вземания (кредити), каквито са поръчителството, залогът и ипотеката.

Предвид изложеното, данъчното третиране по ЗДДС на доставка на услуга по поръчителство за дълг е доставка по чл. 46, ал. 1, т. 2 от ЗДДС – освободена доставка на услуга по предоставяне на гаранции.

По втори въпрос:

Съгласно чл. 46, ал. 1, т. 3 от ЗДДС, освободена доставка е сделката, включително договарянето, свързана с платежни сметки, платежни услуги, електронни пари, плащания, дългове, вземания, чекове и други подобни договорни инструменти, без сделката по събиране на дългове и факторинг и отдаване под наем на сейфове.

Определение на понятието е дадено в §1, т. 11 от допълнителните разпоредби на **Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО)**, а именно "факторинг" е сделка по прехвърляне на еднократни или периодични парични вземания, произтичащи от доставка на стоки или предоставяне на услуги, независимо дали

НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ
ДИРЕКЦИЯ „ОБЖАЛВАНЕ И ДАНЪЧНО-ОСИГУРИТЕЛНА ПРАКТИКА” СОФИЯ

лицето, придобило вземанията (фактор), поема риска от събирането на тези вземания срещу възнаграждение.

Най-общо договорът за факторинг, може да се определи като двустранен, възмезден и дългосрочен, който съдържа елементи на договора за цесия и договора за извършване на услуга, и предвижда възнаграждение за фактора уговорено в абсолютна сума или в процент от стойността на сделката. Отношенията включват три страни – продавач/кредитор, купувач/длъжник и фактор, което действа като агент-посредник - той поема задължението да събере вземането от купувача платец и да го предостави на продавача.

В конкретния случай, с оглед неясната фактическа обстановка, при липсата на конкретни договори, следва се има предвид, че при договорите водещо е съдържанието и произтичащите от него правни последици, ведно с действителното фактическо състояние на изпълнението му, а не тяхното наименование.

В този смисъл е и разпоредбата на чл. 20 от ЗЗД, съгласно която при тълкуването на договорите трябва да се търси действителната обща воля на страните. Отделните уговорки трябва да се тълкуват във връзка едни с други и всяка една да се схваща в смисъл, който произтича от целия договор, с оглед целта на договора, обичаите в практиката и добросъвестността.

В тази връзка, конкретна преценка би могла да се извърши единствено в рамките на последващия контрол от компетентните органи по приходите при всеобхватно изследване на документите и фактите в детайли и в тяхната съвкупност и взаимовръзка.

Настоящото становище е принципно и е въз основа на изложената в запитването фактическа обстановка. В случаите, когато в производство, възложено по реда на ДОПК се установи фактическа обстановка различна от посочената, Вие не може да се позовавате на разпоредбата на чл. 17, ал. 3 от ДОПК.

/